

POLARHUNDEN

Årgång 9

1979

OKTOBER

SPHK:s styrelse

Ordförande: Stig Julander
tel: 0247/700 64

V. Ordförande: Göran Ahlström
tel: 018/36 44 48

Sekreterare: Ingrid Hans
tel: 0247/226 89

Kassör: Bertil Edvardsson
tel: 0225/127 45

SPHK:s Postgironz. 39 72 45-2

POLARHUNJEN

Material till tidningen skickas till.

Ann-Christin Speles
Österfors 55
780 41 Gagnef
tel: 0241-61744

Frågor som berör tidningen besvaras även av

Per och Kerstin Frisk
Solbacksgatan 38
781 00 BORLÄNGE
tel: 0243/259-63
256 93

MEDDELANDE TILL SAMTLIGA MEDLEMMAR

Alla som hemma hos sig har material som tillhör klunben, var vänlig tag kontakt med

Per Frisk
Solbacksgatan 38 256 93
781 00 BORLÄNGE tel: 0243/259-63
För inventering och sammanställning av klubbens materielis tillgångar.

Omedelag fotot föreställer:

BIS, int.o nord, utställn.ch.
Wilperti, uppfodrare R. Renholm
Ägare E-L Olsson, Marmaverken

Foto: Wille Carlsson
Även baksidan är Willes verk

KLUBBMÄRKEN

Svenska Polarhundklubbens tygmärken och dekaler finns att beställa hos Ingrid Hans, Pl 433, 790 34 Siljansnäs
Märket föreställer ett tre-spann polarhundar, samt texten SVENSKA POLARHUND KLUBBEN
Färgen på märket är vitt med blått tryck.
Priset: Tygmärket kostar 5:-
Stora dekalen 6:-
Lilla dekalen 2:-

MEDLEMSAUGIFTER

60 kronor/år för helbetalande medlem
15 kronor/år för familjemedlem

ANNONSPRISER I POLARHUNDEN

1/1 sida 200:-
1/2 sida 100:-
1/4 sida 50:-
Valpannonser o.dyl. 15:- (medlemmar)
25:- (icke medlemmar)

Red:s funderingar

Vi har nu sammanställt vårt första nr. av POLARHUNDEN, det avviker inte speciellt mycket från tidigare, i annat än att formatet är A5.
Vi vill på detta sätt få ner kostnaderna för tidningen. Reaktioner är väntade, tyck och tyck mycket kom gärna med kritik, konstruktiv kritik, allt annat är vi immuna emot.
Vi tackar för allt material och alla fina bilder vi fått in, och påminner om att det är DED det beror på om POLARHUNDEN skall vara en läsvärd tidning.

NÄSTA PRESSTOPP 3 DECEMBER

På årets hörande.
Red.

Nytt år inom SPHK

Årsmötet är överståndat och ett nytt verksamhetsår har börjat inom SPHK. Två gamla kämpar försvann ur styrelsen, Tore och Tora. Som den ensa Tore sa, "jag gick inte med i SPHK för att sitta och räkna pengar, utan för att köra hund bland liknasna kompisar". Kanske den andra Tore har liknande funderingar. Jag förstår icke, ni skall ha tack för de är ni har jobbat i styrelsen. De två nya, Bertil och Erik, hoppas jag kan halvera sig några år mellan styrelsen och hundkörsning. Men jag tycker nog det är fullt naturligt att längtan till hundkörsningen tillslut tar överhand. Det är inte alltid roligt att se de fyrbenta kompisarnas besök i när man i stället för ett par härliga höstungar i skogen, är tvungen att sitta på en konferens i Stockholm.

Stig

Sekreteraren informerar.

På styrelsemötet i Gävle den 28/9 1979, blev följande personer valda att ingå i SPHK:s råd:

Grönlandshund:	Christer Johansson	Sibirian Husky:	Henrik Taube
	Wille Carlsson		Slickan Hjelm
	Erik Sundin		Maria Karlsson
	Leif Dahlberg		Hjörn Tillberg
	Christer Eliasson		Lars Gustavsson

Råd för samojeder kunde tyvärr ej utses, då vissa saker var oklara. Det är emellertid styrelsens förhoppning att dessa saker skall vara uppklarade vid nästa möte.

SPHK har under helgen 5-6-7 oktober, varit värd för en sennordisk regelkonferens, med syfte att enas om draghundsregler, ett i första hand tillämpas vid Nordiska Mästerskapet för polarhundar. Från Norge kom representanter ur Norsk Sibirian Husky klubb, norsk Polarhundklubb samt från Norges Hundkörarförbund. Från Finland kom representanter från Finska Sibirian Huskysällskapet samt från Finska Grönlandshundsföreningen.

Konferensen var mycket komprimerad, och diskussionerna var stundtals både livliga och omfattande. Resultatet kommer att skickas ut till samtliga medlemmar så snart klartecknen kommer från de olika ländernas styrelser, där reglerna nu finns på remissa.

I stort kan sägas att SPHK:s regler med bl.a. viktredusering för lätta hundraser (Sib.husky, samojed) samt för tilar accepterades av samtliga länder.

V E R K S A M H E T S B E S Ä T T E L S E

Styrelsen för Svenska Polarhundklubben, lämnar härmed följande redogörelse för verksamhetsåret 1 juli 1978 - 30 juni 1979.

SPHK:s egen utställning, denne gång med cert-rättigheter, inleddes året. Tyvärr var uppslutningen från Siberian Husky- och Samojedigärt inte den bästa, men trots detta och trots det mycket dåliga väderet, fick SPHK fin kritik av domarna både vad gäller arrangemanget och kvalitén på våra hundar.

Det årliga träningslägret hölls i Malingsbo och uppslutningen var stor. Flera experter ställdes sitt kunnande till vårt förfogande och diskussionerna kring olika ämnen höll på långt in på natten. Hågot senare på hösten var det dags för klövjetur i Grövelsjöfjällen. Ett flertal SPHK:U:are var med och som tidigare år blev turen mycket uppskattad.

I samband med träningslägret på snö, kördes näsongens första serietävling. Platsen var Rörbäcksnäs och trots dåligt med snö, så kunde allt genomföras.

En serietävling hölls i Tierp i januari. Förutom grönlandshundar och Siberian Huskys, deltog i samojedekipage.

I februari kom då det som vi väntat på, SNM i Närna, där snön kunde ha ställt till med ordentliga problem. Efter veckors slit med banorna, så vrakte snön ner. Tack vare ihärdigt Åkande med scooter och allt vad därtill hör, så klaffade allt bra och SPHK fick fin kritik från de tävlande. Vädret tycktes denna vinter vara en klar maktfaktor vid nästan alla tävlingar.

Övre Norrlands store fälttävling - Nordic Marathon - kördes i år för andra året i Fjällja. Mycket dåligt väder, lösnö och hastiga väderomslag gjorde att tävlingens karaktär verkligen framgick klart och de tävlande fick kämpa mycket hårt. 7 skivningar nådde millet och 6 bröt. Intresset även utanför polarhundskretsen var mycket stort och tävlingen kunde dag för dag följas under en veckas tid i massmedia.

Dals-Långed körde även i år serietävling med flera norska deltagare. Helgen efter Viboddraget, kördes SPHK:s "bruksprov". Uppmaningar till nome-förare att inte ställa upp på dessa prov, torde vara en bidragande orsak till att endast ett fåtal drag- eller slädhundsförare ställde upp på dessa annars så viktiga prov. Fruktansvärt osolidariskt mot de som jobbar med proven.

Polarhundträget fick för första gången ställas in. Orsaken var lösnö i sådana mängder att man av säkerhetsskäl ansågs nödsakade att vidta denna åtgärd.

Vinternöteset hölls i samband med SNM i Åsele. Ett stort antal medlemmar hade mött upp, och både mötet och tävlingar blev mycket lyckade. Tack Åsele Brukhundklubb för det.

Den årliga klövjekursen med SPHK-U måste ställas in p.g.a. för få anmälda.

Likaså inställdes kursen i växtfärgning, en uppföljning till spinnkursen, orsaken i detta fall var att informationen inte kom ut i tid. SPHK har tillsammans med SKK, anordnat två officiella utställningar. En i Nora samt en i Gällivare.

Under året har SKK - SPHK inlett ett samarbete kallat "Till fjälls med hund". Förhandsinformationerna är mycket positiva, men resultatet ser vi inte förrän i höst.

SPHK har representerats i kennelfullmäktige av Stig Juhlander. Vidare kan upplysas att SPHK:s relationer till de nordiska polarhundklubbarna är gott, och arr en nordisk regelkonferens kommer att hållas i höst i Stockholm med SPHK som konferensvärdar.

I samarbete med SKK har SPHK vidare översatt: Standard för Alaskan Malamute, Grönlandshund och Siberian Husky från engelska och franska.

Övre norrland har förutom Nordic Marathon, haft ett antal träffar och kurser, bl. a. Tjuonajokkräffen, Lappi-aic, Nordkalotträffar, klövjetur i Kebnekaise, kurs i Rovaniemi samt Suorsllopet.

Styrelsen i Övre norrland verksamhetsåret 1979-80 är: Christer Johansson ordf. Kari-Olle Sundqvist v.ordf. Sören Norrby sekkr. Kjell Meier kassör, Henrik Taube, Björn Ahnfeldt samt Jan-Erik Blomqvist styrelsemedlemmar.

Svenska Polarhundklubbens styrelse har under året haft 5 protokollförlada sammanträden samt har hållits ett vintermöte. Medlemsantalet var vid årets slut 466 st. därav 116 familjemedlemmar. Tidningen Polarhunden har urkommit med 5 nummer.

Styrelsen har under året utgjorts av ordinarie: Stig Juhlander ordf. Göran Ahlström v.ordf. Tore Öhrberg kassör, Ingrid Hans sekkr. Leif Dahlberg ledamot. Suppleanter har varit: Tore Olsson, Kristina Strand samt Nils Hjelm.

I tur att avgå är: Stig Juhlander, Göran Ahlström, Tore Öhrberg och samtliga suppleanter.

Omskriven enl. Årsmötesbeslut, i oktober

Ingrid Hans

ANNONS

GLACIAREN'S KENNEL

14-ÅRIG ERFARENHET AV GRÖNLANDSHUNDAR,

VALPAR FÖDDA 9/10 TILL SALU

OM DU VILL VETA MERA SÅ RING TILL ÅRNE BLOMBERG:
TEL: 0158/11768 ELLER 0753/76666

PROTOKOLL FÖRT VID SPHK:s ÅRSMÖTE I GUSTAVSBERG
DEN 25/8 1979

§ 1.
Mötet öppnades och röstlängden föredrogs.

§ 2.
Valdes a) Nils-Arne Törnlöv till mötesordförande
b) Ingrid Hans till mötessekreterare
c) Per Ekström och Jan Gustavsson till
justeringsmän tillika rösträknare.

§ 3.
Ansågs mötet behörigen utlyst

§ 4.
Godkändes dagordningen.

§ 5.
Föredrogs verksamhetsberättelsen. Godkändes densamma
med tillägg. (se verka.ber. i tidn. tilläggen understr.)
Upplästes revisorernas berättelse.

§ 6.
Beviljades styrelsen ansvarsfrihet för året 1978-79

§ 7.
Till styrelsen hade endast en motion inkommit i
föreskriven tid. Motionen, som utskickats till
alla medlemmar, var framtagd av styrelsen.
Styrelsen menade att SPHK bör bilda rasråd. Ras-
rådet skulle bestå av 5 medlemmar (representanter)
som skulle utses av styrelsen i samråd med sittande
rasrepresentant och ett ev. avelsråd. Dessa represen-
tanter - geografiskt spridda - skulle verka för resp.
polarras genom att anordna olika aktiviteter/träffar skaffa
fram material till tidningen om den egna rasen m.m.
Lades ett motförslag fram av Dag Asplund, som menade att
det blästa var att bilda rasklubbar, som styrdes centralt
från SPHK. Diskussionerna kring detta var stundtals
janska livliga.
Tillstyrkte årsmötet styrelsens motion ang. bildandet
av rasråd.

En för sent inkommen motion från Peter Erlandsson togs
upp till diskussion. Inga beslut kunde emellertid fattas
då frågorna ej varit ute på remiss.

§ 8.
Beslutades att medlemsavgiften skulle vara oförändrad.
D.v.s. 60:- samt 15:-

§ 9.
Valdes a) Stig Juhlander till ordförande. Beslutet
var enhälligt.
b) Göran Ahlström till v.ordf. (omval)
Bertil Edvardsson till kassör (nyval)
c) K. Strand, N.Hjelm, E. Sundin till styrelse
suppleanter, att inträda i ovanstående ordning.

§ 10
Valdes a) Sylvia Loos och Ann-Christine Speles till
revisorer.
b) Lena Tillerius och Erik Berg till ersättare.

§ 11
Att ingå i valberedningen valdes: Tore Olsson, Lars
Gustavsson och Eva Litsander. T.Olsson sammankallande.

§ 12
Omvaldes F.Ouchterlong, G. Andersson, W. Carlsson
E. Sundin till polarhunddragskommitté.
Ansåg mötet att styrelsen ska besluta om en ev.
aktivitetskommitté.

Rasrepresentanter: Alaskan Malamute Ulf Kronudd
Grönlandshund: Erik Sundin
Samojedhund: Alf Johansson
Siberian Husky: Maria Karlsson

Föreslogs att valberedningen skall skicka ut mannförslag
gällande de olika valen, till nästa årsmöte.

Föreslogs Klivkarleby till nästa plats för Årsmöte.

Onskade mötet att Polarhunddraget körs tredje helgen
i mars.

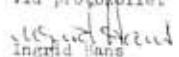
Onskades att PM och vägbeskrivning skall bifoga hund-
lägarintyg när det återsändes. (Gäller utställningar)

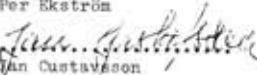
Onskades ett nytt förfarande vid kontrollerandet av röst-
berättigade vid Årsmötet. Lovades att ni skall ske

Föreslog mötet att adresser på samtliga styrelseledamöter
sätts ut i tidningen.

Diskuterades bruksprov för polarhundar.

§ 13.
Mötet avslutades.

Vid protokollet

Ingrid Hans

Justeras:
Per Ekström

Jan Gustavsson

SVENSK SIBERIAN HUSKY KLUBB

Bromma den 4/10 1979

SVAR TILL S.J OCH B.T.

Det känns lite trist att behöva bemöta artiklar av det här slaget. Om man inte är öppen för argument eller beredd att lyssna till andra åsikter än sina egna är det lätt att missförstå och eller avsiktligt feltolka dessa samt komma med påståenden som saknar grund i verkligheten.

Det finns många sorglustiga turer i kontakterna mellan SvSHK och SPHK, jag ska bara nämna några.

Efter skriftlig inbjudan från förra redaktören för Polarhunden skrev vi en artikel riktad till samtliga medlemmar i SPHK för information och för att skapa debatt, den publicerades aldrig men lästes upp på SPHK:s vårmöte, hur många nödde den ut till, 10% av medlemmarna?

Just det nr. av Polarhunden där SvSHK angräps med felaktiga påståenden och lösa antavänden skickas till medlemmar i SvSHK som aldrig varit medlemmar i SPHK, varför?

Vem avser B.T. när han talar om "spekulative valpförslagjare" bland SvSHK:s medlemmar.

Vad gäller de båda artiklarna vill jag säga följande:

Ingén av SvSHK:s medlemmar har mig veterligen påstått eller ens ansett att SPHK har "dålig arrangemang över huvud taget", tvärtom. Vad vi kritiseras är att SPHK är alltför ensidiga och gör för lite för att få med nyblivna SH-ägare, sär för lite för barnfamiljer och alltför lite stöttar de som står för olika arrangemang, vilket medför att människor tröttnar på att jobba för klubben. Vad som behövs är nytt blod med nya och mångsidigare idéer. Om det SvSHK gjort kunde gjorts bättre "inom ramen för SPHK" tillkommer inte mig att bedöma, frågan är bara varför det inte gjorts inom ramen för SPHK. En viss självtkritik inom styrelsen kanske inte skulle skada.

Det finns enl. uppgift från SKK:s kansli f.n. 84 st inefficilla rasklubbar är alla dessa illojala eller är det bara SvSHK? Vad är mest illojalt, att tillhöra flera klubbar eller att treta erdförandes vägjan grönlandshundsförare röstar på rasrepresentant för SH?

Om B.T. blev medlem i SvSHK skulle han slippa att göra felaktiga antaganden ang. informationen till medlemmarna.

"SvSHK:s konsekventa försök att, när tillfälle bjuds, framställa sig själva som officiell rasklubb". Detta är ingenting annat än en ren och skar lög, tvärtom har vi alltid framhållit att SPHK är den officiella klubben för polarhundar.

Man kan tolka de anvisningar som B.T. talar om på olika sätt. Vi tolkar dem ej som B.T. men vi ska försöka att få fram mer preciserade anvisningar från SKK. SvSHK:s § 6 som tycke sticker B.T. i ögonen kan jag upplysa om att vi tagit med på inrädan av SKK, nämligen att följa stadgarna i en lokalavd. i SPK så nära som möjligt. Vill B.T. skicka namn på den han åsyftar ska SvSHK:s styrelse behandla ärendet i vederbörlig ordning. Att SvSHK skulle försökt att sabotera NM i Härn är ju löjligt, de flesta av våra aktiva medlemmar deltog ju själva. Om ert "dragteam" efter en "sorgföllig" analys fortfarande inte kan förstå motiven bakom bildandet av SvSHK, undrar jag hur det står till med analysförmågan. Det kanske vore bäst att ta hjälp av en dubbelsluten medlem, om det stämmer som S.J. påstår (75-80%) har ni ju cirka 100 st. att välja på.

Ang. informationen om SvSHK kan jag meddela att redaktören av Polarhunden får ett gratisex. av Slädhunden och vill även styrelsen ha det står vi gärna till tjänst, så slipper den anlita illojala medlemmar.

En fråga skulle jag vilja göra till B.T. Du har under 1 år suttit som rasrepresentant för SH, har du gjort något? Även om så skulle vara fallet, lyssnar du någonsin på dom du anses representera? Det inttryck jag har fått är att din plats snarare skulle varit i styrelsen eftersom jag anser att en rasrepresentant ska syssla med hundfrågor inte klubbförfrågor, det kan aldrig gynna rasen.

Slutligen tror S.J. och B.T. att SPHK kan fortsätta att fungera som tidigare? SvSHK anser det viktigt att man överläter rasangelägenheter på resp. rasgrupp. Vidare att man försöker delegera ut olika uppdrag för att undvik att makten och bestämmardräkten samlas på några få händer, vilkas ställning till slut blir så stark att ingen tör ifrågasätta den. Efter att många SH-ägare under lång tid försökt påverka SPHK innanifrån i denna riktning men misslyckats, bildades SvSHK, och en av våra målsättningar är att försöka påverka SPHK utifrån, men ska vi någon gång enas mäste det till en viss förståelse, som f.n.saknas.

Arne Hsag

Unskas köpa!

Segnagnd pulka, tel. 0171/579 69 Lennart Andersson

TILL FJÄLLS MED HUND

Vår grej till sammans med SKK blev ganska lyckad. Mest kanske tack var ett strålande väder. Det har redan kommit förfrågningar på nästa års tur.
 Hur skall vi göra? Skall vi låta det bli en tradition med en fjälltur för hundfolk med hundar i mitten av september? Skall vi låta det stanna vid en lättare tur i Grövelsjöfjällen, eller skall vi bygga på med svårare turer i mera avancerade fjäll? Skall vi gå ännu längre och tänka oss vinterturer med tält eller snölivvack för hundfolk? Intresset tror jag finns, men det blir mycket jobb för oss. Har vi kapasitet och kunnande? Ja frågorna är många det vore bra om några tyckte till lite.
 Skall vi fortsätta med fjällturer vinter, sommar för hundfolk med hundar är det också nödvändigt att vi sätter igång att utbilda färdledare. Inte sagt som kritik mot de som ställer upp på den här fjällturen, se skötet sig mycket bra, men skall man gå på vintertur med ovana människor blir kraven på färdledaren stora, och för att fylla dessa krav måste vi nog orsaka någon form av färdledarkurser.

Stig

Leffe Dahlberg, en fjälls gentleman

Foto: Wille Carlsson

Hej!

Här kommer några synpunkter från oss på fjällvandringen i Grövelsjön.

Gruppindelning och avgård gick snabbt och bra. Jagsturerna lagom neu tanka på packning, men vi hade nog gärna startat några timmar tidigare för att nå utegsmälet i skoplig tid och väl där göra kvällsvandringar för de som ville.

Hela gruppen skulle ha samlats på kvällarna, eventuellt kring något tema (de flesta var kanske trötta), kontakten skulle då förorligas med alla, nu hade vi bara kontakt med några, samt färdledare.

Tältplatserna tycker vi var synnerligen väl valda, ingen människa kunde tro att vi var så många personer och hundar. Eventuellt kunde halva gruppen gått motsatt håll och vi hade träffats och haft en natt till samma.

Men detta är bara smäsker, vi är helsjuda och så var också våra hundar, inga skador, vi trodde nog att tassarna skulle fara illa, men därför marktes ingenting och vi klarade oss själva också bra från skavskär.

Vi vill gärna tacka "vår" färdledare Per och så Stig Förstads, som verkligen gjort en bra fjällvandringstur.
 Vi kommer igen nästa gång det är uts.

Ingegerd Ångoa Margret Kiltäpp Birgitta Kristiansson

Ingegerd Ångoa Margret Kiltäpp Birgitta Kristiansson
 alla med ättens Åjurås, Gagnef.

Till fjälls med hund

Foto: Willie Carlsson

Till salu!

TVÅ GRÖNLANDSVALPAR, tikar födda 79.07.21 e. Stalos Le och Flåsmyrens Fanja.

Dragintresserade kan ringa 019/24 30 78 el. 019/28 03 48

Till salu!

Grönlandsvalpar säljes, tel. 0647/730 27 Duvdal

Vår för dragprov för samojedhund?

Kennelklubbens upphöjande av SPHK till officiell klubb för de polara raserna uppfattar jag som att SKK är positivt inställd till SPHK:s ambitioner att utarbeta prestationsprov för våra raser. Ett prov som tillsammans med utställningsverksamheten skall vara till ledning för avelsarbetet.

Vid SKK:s kurs för avelsråd, som jag som representant för SPHK hade nöjet bevisa, framkom att företrädarne för hundar med bruksengskaper (i ordets vidaste bemärkelse) hyste oro för raser, som är populära som shälskaps- och utställningshundar (retriever, beagle t.ex.). Bruksengskaper går förlorade och svår bemästrade defekter dyker upp när avelsarbetet baseras enbart på utställningsresultat.

Vid en utställning bedömer domaren det allmänna intrycket, utseendet in i minsta detalj, benbyggnad och rörelser i trav ett kört ögonblick i ett snävt avgränsat utrymme. Men alla andra egenskaper som en frisk och sund avelshund bör besitta? T.ex. lung- och hjärtskapacitet, förmåga att arbeta trots litet födointag (som ju är ett utmärkande drag för polarhundarna), framåtända, vilja att förflytta sig framåt i djup snö för att inte nämna såna subtilt förfinade egenskaper som att kunna följa ett översnöat spår eller kunna bedöma terrängen och veta var det går lättast att ta sig fram.

En samojed har inte sin päls för att se vacker ut utan för att den ska skydda mot kyla. Den går inte på fyra ben för att visa upp parallella rörelser i ringen utan för att på ett lätt och så lite kraftändande sätt som möjligt förflytta sig i terräng. Utställningsverksamheten ska inte vara ett mål för aveln - som det tycks vara nu - utan ett medel att få fram bra hundar.

Mot dragprov för samojed har bl.a. anförts:

- Vi får fram högstilda och långbenta snabbspringare.
- Avisaten är inte att genom att svla på tävlingsresultat förändra rasen. Alla som klarar en fastställd prestationsnorm är i det avseendet lika goda. (Av samma anledning borde alla CK-hundar i segerklass tilldelas cert).

- Samojeden är ingen draghund. Den som vill ha en draghund köper en grönlandshund.

För oss mäktighetsutövare av polarhundsport, som inte kan göra en grönlandare rättsvisa eller hålla ett spann huskies, passar samojeden.

Jag har ofta känt mej som en ensamvarg när jag - chanslös mot husky- och grönlandsförare från första starttaget - deltagit i tävlingar och på annat sätt propagerat för att göra drag med samojederna. Desto roligare och uppmuntrande när Astri Erlandsson på Årsmötet framförde önskemål om att dragprov även för samojed bör införas med det snaraste.

Visst är en nybadad, genomborstad och väl ipälsad samojed en läcker syn men jag lovar: att glida fram genom skogen lugnt och i lagom fart efter en hundsläde dragen av ett par framåtrivande, vackert travande samojedhundar är en upplevelse som går utanpå det mesta.

Jag tror på samojedhunden - draghunden för vanligt folk.

Alf Johansson

P.S. Jag rekommenderar alla uppfödare att läsa Sundgrens bok "Att lyckas med hundavel" utgiven av ICA.

Draghund... jag ????

Foto: Alf Johansson

ANNONSER

Två grönlandshundar 11 månader gamla, Kulisysken 1 hanhund och 1 tik tel. 019/24 30 78 Per och Eva Litsander, eller 0587/502 05 Barbro Birgersson

Grönlandsvalpar kommer att födas i mitten av oktober.

Risto Kamunen 971 30 Hirvas Finland tel. 009358/91/802 85

Två grönlandshundar, hane 3 år och tik 5 år + div. utrustning.
tel. 018/12 71 75

Grönlandstik född 79 06 13, Ring Christer Eliasson tel. 0381/800 61

Svenska Polarhundklubben säljer TOPPLUVOR

En högklassig toppluva i 100 % acryl.
En storlek passar alla. SPHK:s märke är tryckt mitt fram. Färg: marinblå. Pris: 15:-
Finns att köpa hos Ingrid Hans Pl. 433, Almo 790 34 Siljansnäs tel: 0247/22689

Övre Norrlandsavdelningens av SPHK höst och värprogram - en presentation. Vi hälsar alla polarhundsägare välkomna tillbaka efter sommaruppehållet. Styrelsen hoppas att årets program skall locka gamla och nya medlemmar till en trivsam samvaro. Styrelsemedlemmarnas namn och telefon finns angivet nedan. Vill du veta mer om någon aktivitet, så kan du ringa respektive ansvarig styrelsemedlem.

29-30/9 Höstmöte i Kalixfors (Christer).

8-9/12 Suorsaloppet (Jan-Erik).

Jen årliga säsongsupptakten för polarhundsfolk i norr med nordiskt deltagande. Inkvartering i skolan i Tärendö. Aktiviteten är mer baserad på familjesamvaro än ren tävling. Anm. avgift.

4-6/1 Midvintertur i Kebnekaisefjällen (Christer).

In tur med nordiskt uttagande. Samling Kebnekaise turiststation 5/1. Anmälan senast 2/1.

19-20/1 Ärsmötet vid Baronlaven (Kjell, Sören).

Logi på platsen, deltagarna står för egen matihållning. Anmälan senast 10/1.

23-24/2 Nordic Marathon (Christer)

1-2/3 Tjuonsjokkträffen (Sören, Kjell).

Turen kommer ev. att utsträckas någon dag. Anm. avgift anm. senast 22/2.

4-7/4 Påsktur runt Kebnekaisefjällen (Karl-Olof).

Vintertur där vi lär av varandra. Start Nikkaluokta kl 10⁰⁰. Anmälan senast 26/3, deltagaravgift 50:-/spenn.

Christer Johansson	0980/191 14	Karl-Olof Sundqvist	0975/200 70
Sören Norrby	0970/141 19	Kjell Meijer	0970/137 87
Björn Ahnfeldt	0975/200 73	Jan-Erik Blomquist	0978/203 18
Henrik Taube	0980/171 22		

POLARHUNDTRÄFF I KIRUNA

SPHK:s nordligaste avdelning samlade sina medlemmar till fredlig samvaro i KFUM:s anläggning i Syväjärvi utanför Kiruna. - Ett femtiotal männskor och ett 90-tal hundar kunde räknas in under lördagen. - En del föredrog att ligga i tält, men stugorna kom väl till pass. Byftet med träffen var, förutom att umgås, att introducera nya polarhundägare i den svåra konsten "att inte själv göra alla fel" - Utan att ta lärdom av de som redan gjort alla fel.

Följande "ämnen" diskuterades: Slädar, anspänningsformer, träningsmetoder, selar, foder-utfodring, "staffor", m.m.

Bland deltagarna kan nämnas Åke Kristedal och Torsten Fredriksson som med sin imponerande erfarenhetsmängd säkert bidrog till att göra träffen värdefull. Björn Ahnfeldt och Torsten F. hade dessutom en del att berätta från Grönland resp. Alaska. Henrik Taubes exemplariska uppvisning med sitt 5-spenn lockade säkert en del till efterföljd. Speciellt imponerade Zorba, hans ledartik. Robert Holstads 16 hundar dominerade med rätta tillställningen, inte bara tack vare sitt antal utan den snygga "disciplinen". Robert körde Go-cart efter hundarna.

Eftersom det var väckert väder var det ingen konst att inspektera alla de slädar, vagnar och hundtransporter som förevisades av sina ägare och tillverkare. Roberts gigantiska släde (byggd av Mauri Sirén) samlade många åskådare. -Att släden dessutom var krönt med ett rejält bockhorn gjorde inte saken sämre.

Inomhus lärde vi oss den enkla konsten att själv tillverka sin dragutrustning. - Henrik Taube trampade glatt den gamla Singern. - Det faktum att en Svalander-sels kostar drygt sjuhundra kronor garanterade att Henrik hade intresserade elever.

Efter en sen kväll i brasans sken kunde mötet somna in i stugor och tält. - Stugägare i grannskapet somnade däremot inte så lätt, antar jag.

Söndagen ägnades åt avelsdiskussion och framtidsspekulationer: Många polarhundägare börjar reagera mot det sätt som vissa "uppfödare" bedriver sin uppfödning. - Det är nog penga-intressen som är vår avels främsta fiende. Bevak våra intressen!

Det var trevligt att få samlas till säsongsstart. -Vi träffas nästa gång i Tärendö: Suorsaloppet, dragpremiär.

Till sist var det trevligt att ha ansvaret för avstädningen av området: Inte ett enda märke efter 90 hundar! Tackar.

C. Johansson, Kiruna

Information från kontaktmannen för Siberian Husky.

Det är allmänt känt att det hos många hundraser har uppstått två olika typer inom samma standard, en så kallad brukstyp och en utställningstyp. När sprickan mellan dessa båda typer blivit så stor att de olika sidornas förespråkare inte kan acceptera varandras åsikter, är det i det närmaste omöjligt att få till stånd ett vettigt samarbete för rasens vidare utveckling. Det säger sig självt att en sådan spricka är mycket olycklig för en hundras och bör försöka undvikas.

Efter att under de senaste åren aktivt ha följt Siberian Huskynas utveckling i olika länder, är jag väl medveten om att denna tyvärr varit olycklig. I så gott som samtliga länder där rasen är representerad, kan man konstatera att den ovan nämnda spricka är ett faktum. Dock inte i Sverige!

De mottäppningar som uppstått här i landet är nämligen av en helt annan art och bottnar enligt min uppfattning huvudsakligen i konflikter mellan huskyägare och grönlandshundägare. Dessa onödiga konflikter uppstod på ett mycket tidigt stadium. Redan efter första årets samarbete mellan de båda raserna ansåg en stor grupp huskyägare att sammanslagningen med dåvarande Grönlandarklubb var ett misstag. År -74 inkom den första motionen om bildandet av en Sib.Huskysektion inom SPHK, en önskan som sedan återkommit och diskuterats på de flesta polarhundmöten under åren.

På grund av denna allt starkare önskan att få sköta sina rasangelägenheter själva, och för att slippa få sina önskemål nerrostade av felinformerade grönlands-hundägare, bildade några aktiva Sib.Huskyuppfödare "Svensk Siberian Husky Klubb".

Att den klubben värnar om rasens bruksegenskaper och arbetar för att bevara en förfamlig slädhund med den särprägel som standarden föreskriver, är jag helt övertygad om. Att Svenska Polarhundklubben skulle representera den motsatta sedan förefaller helt otankbart efter att i åratals ha lyssnat till klubbens ständiga uppmaning: "Gå ut och kör med era hundar i stället för attagna er åt teorier". Klubbarna arbetar i stort sett för samma sak, och mig veterligt finns det i Sverige ingen uppfödare av Sib.Huskies som inriktar sitt sverksamhet på enbart utställningshundar utan att samtidigt legga vikt på rasens övriga funktioner. Samtliga av de uppfödare jag varit i kontakt med säger sig vilja bevara de suveräna slidhundsegenskaper som rasen besitter.

Men utåt sett har situationen uppfattats som att Sverige skulle ha följt i grannländernas fotspår och splittraf rasen i en bruks- och en utställningstyp. Alltså tar många nyblivna huskyägare ställning för eller emot någon av dessa typer, trots att hela situationen från början bygger på en missuppfattning eller en feltolkning av händelseförloppet. Den olyckliga sprickan inom rasen är med andra ord på väg även här, och skam vore det om vi inte ens försöker stoppa den innan den är ett faktum.

Då SPHK:s Årsmöte den 25 Aug. -79 valde mig till rasens kontaktman, var jag helt på det klara med att detta innebär ett stort ansvar. Nu eller aldrig måste något göras för att försöka lappa ihop de sår som uppstått. Fast beslutet är att Åminstone göra ett försök att reda ut situationen, anlände jag till klubbens styrelsemöte den 28 Sept. Tanken var att gemensamt diskutera igenom vad ett rasråd skulle kunna göra för att värna om rasen.

Tyvärr måste jag meddela landets huskyägare att det som skedde var något helt annat. Att diskutera rasrådens kommande verksamhet märktes det inte något intresse för. Däremot visades ett förvänandsvärt stort intresse för att granska och ifrågasätta de personer som under noga övervägande utsetts till rasråd för Siberian Husky. Nya namnförslag kastades nu fram, och klubbens styrelse som enligt dess ordförande alltid varit enig i sina beslut blev tvungna att för första gången tillgräppa röstning. Jaha, där satt nu den enda huskyägande styrelsemedlemmen och jag helt eniga med varandra, och kunde inte göra annat än se på, när vårat förslag röstades ner av två (2) grönlandshundägare. Då kontaktmannen som bekant inte har någon rösträtt i styrelsesammanhang och uppenbarligen inte heller något som helst förtroende, vilade rasens öde i Sverige helt i händerna på dessa två personer. Heder åt de styrelsemedlemmar som lade ner sina röster. Denna fråga var utan tvekan en ren rasangelägenhet. Kravet på en geografisk spridning av rasrepresentanterna gäller tydligt barn på papparet. Men att vi i detta läge saknar representant söder om Stockholm, (där huskyaktiviteterna varit som störst) tror jag personligen är mycket olyckligt.

Helt på det klara med att klubbens styrelse egentligen inte gjort sig skyldig till något större fel än en simpel feltolkning av sin egen motion, ber jag ändå att få avsäga mig arbetet som SPHK:s kontaktman för Siberian Husky. En kontaktman utan förtroende fyller ingen funktion. Eftersom mitt huskyintresse är betydligt större än mitt hundklubbsintresse, hoppas jag självfallet att någon med större möjlighet att göra nyttå för rasen tar över arbetet.

Med vänliga hälsningar och
hopp om en förbättring.

Maria Karlsson.

Polarhundklubbens styrelse och medlemmar

Härmed avslänger jag mig uppdraget som styrelsesuppleant i SPHK.

Ilsbo den 4 oktober 1979

*Oleks Hjelm
Nils Hjelm*

Hösten 1978 så reste jag till U.S.A. på semester och då sökte jag naturligtvis efter hundfolk. Första polarhunden stötte jag på i New Orleans i november i 30 graders värme! I slutet på resan träffade jag Dick och Cindy Molburg som bor i Center Harbor som ligger i delstaten New Hampshire på U.S.A:s Östkust. Cindy trycker en tidning som heter Team&Trail och den är en ren draghundtidning. Dick är en professionell hundförare, han lever på prispengarna som han får i tävlingarna. Han säljer även hundar och slädar. När jag var där i december så höll Dick på med träningen för fullt.

I vintern så körde dottern Deborah Dicks spann och hon vann World Championship Sled Dog Derby som gick i Laconia i New Hampshire. Tävlingen startade fredagen 23 februari 1979. Tävlingen gick över två dagar, fredag och lördag. Vädret var inte det bästa, det regnade och på sjöar som passerades var det 10-15 cm vatten. Den totala sträckan som kördes var 34 miles (5,5 mil) och Deborahs totala segertid blev 2 tim 27 min 27 sek. Det var första gången som en kvinna vann den här tävlingen någonsin. Tvåan fick sluttiden 2.29,59.

II.

Vad använder de för hundar? Jo, de tävlar med Alaskan Huskies, icke att förväxla med Alaskan Malamute. Alaskan Huskien är utan tvekan den mest använda hunden i tävlings sammanhang i Nordamerika enligt Dick Molburg. Vad är då Alaskan Husky? Det är en blandning av Siberian Husky, Grönlandshundtyper samt den större Malamuten. En viss inblandning av varg lär ha förekommit under guldrushen. Under guldrushen kom det upp olika hundraser som korsades och i dag kan man se vilka förfäder en del tävlingshundar har. När några av Alaskan Huskien kan tas för Siberian Huskien så kan man tydligt se att några A.H:s har Setter i blodet. Dick började med Alaskan Husky för 20 år sedan och han fick tag i den av en Dr Roland Lombard. Sedan har Dick fortsatt med dessa hundar, han har bl a korsat med Irlandsk setter. A.H. är en lätt hund, det är mycket sällan som en A.H. väger mer än 27 kg. Vanligtvis väger de mellan 20-25 kg.

Den tvåfaldige vinnaren av Iditarod Trail Race, Rick Swenson, kör med Alaskan Husky. Iditarod är en tävling som går över 1.049 miles (168 mil) och Ricksegsertid blev i år 15 dagar, 10 timmar, 37 min och 47 sekunder. 1977 blev Ricksegsertid 16 dagar, 29 min, 16 tim, 27 min, 13 sek. 1978 kom Rick tvåa, slaget med en sekund av Dick Mackey! Mackey passerade Rick på upplöppet i en duell som Nome sent skall glömma.

Tidigare under resan träffade jag en familj i Minnesota som hade 6 st Alaskan Malamutes. Vikterna varierade mellan 54-57 kg på hundarna. De kör för rekreations skull på helgen runt byarna där de bor. En av deras hundar hittade de hos några skogsarbetare. De använde hunden som dragare i skogen! Upp till 300 kg fick han dra. De lyckades dock få köpa hunden då de tyckte att det var djurplågeri att använda hunden på detta sätt.

Med vänliga hälsningar

Stefan Jönsson
Vipvägen 28
832 62 ÖSTERSUND

Foto: Stefan Jönsson

GRÖNLÄNDARSIDAN

Denna sida är tänkt för att behandla saker av speciellt intresse för grönlandshägare och att vara ett språkrör för det rösråd för grönlandare som vi beslutade om på årsmötet.

Till en början vill vi utlysa en liten tävling bland våra medlemmar. Vi behöver en lite trevligare vinjett för den här sidan. Det ska synas vilken sorts saker som handlar om grönlandare och då skall det inte vara en tråkig maskinskriven rubrik! Tag alltså fram papper och penna och rita någon trevlig bild av en grönlandare och texta något snyggt. Priset blir brän av att få sitt bidrag i varje nummer av Polarhunden i framtiden.

Vi behöver också hjälp med textmaterial om grönlandare och speciellt frågor som rör Grönlandshägare.

Vad är naturligare än att vi första gången grönlandersidan finns i tidningen presentera det rösråd som nu styrelsen tillställt.

Rösråd för grönlandare

Erik Sundin, Box 107, 790 81 Älvudalen tel: 0251/110 40 (arb.)

Rastrepresentent och suppleant i SPHK:s styrelse. Friluftsentusiast med 4 grönlandare. Tävlar en hel del men går helst på tur och trivs i skogen.

Wille Carlsson, Fack 37, 830 19 Sterliden tel: 0647/703 36

Heterolog på Visjövalen, en av klubbens flitigaste hundspanssförare året om. Har 4 grönlandare som går allt i från månadslånga turer på vintern till kanotturer på sommaren. Bor på fjället och kör hundspann till affären.

Leif Dahlberg, Uddby, Jumkil 755 90 Uppsala tel: 018/35 80 24
Bor utanför Uppsala. Har 4 grönlandare och är allround intresserad polarhundsveteran. Framgångsrik uppfödare och utställare som också kör Nordic Marathon och turer. Styrelsesmedlem sen många år.

Christer Eliasson, Fridhem, Urmaryd, 571 00 Näsby tel: 0381/800 61
Polarhundsbrare från småländska höglandet. Syssveriges stora entusiast sen många år. Kör 4 grönlandare i både nordisk och nome.

Christer Johansson, Kilvägen 7, 981 00 Kiruna tel: 0980/191 14
Den verkliga elusjölen som flyttade till Kiruna för att kunna köra hundspann året om. Ordförande i Norrbottenssektionen och mannen bakom Nordic Marathon. Kör minst 5 grönlandare i både nome och nordisk och blandningar därav.

Hälsningar Erik

Funderingar söder om Dalälven

Det efterlängtade augustinumret av Polarhunden har kommit idag den 20/8 och läses t.o.m. före dagstidningen.

Jag läser att SPHK har vuxit och börjar bli en ganska stor klubb på både gott och ont. Eftersom vi här i vår familj inte deltar i några "drag" el. andra tävlingar, suger vi med välbefrag i oss artiklar, som handlar om annat i hundväg. Lennas gång bl.a. är utmärkta raderna om hundens beteende av Göran Abel i Härenöstrand. Mera sådant hälsas med tillfredsställelse. Själva har vi numera 2 SH. Den ena tiken är 3 år och den nya bara 14 veckor. Det är mycket intressant att studera hur nykomlingen har tagits om hand av den äldre hunden. Hur roligt det är att ha två SH kan nästan inte beskrivas. Det är förstås en del underhållning dygnet runt.

Det finns ju många inom SPHK, som har en eller två hundar, och som i likhet med oss inte har tillfälle att delta i föreningens alla aktiviteter. Kanske vi känner oss lite som outsiders jämfört med stora kanonerne inom draghundsgården, det är därför väldigt roligt att läsa sluttävlerna i Per Ekströms artikel. I bland när jag kommer in på sådana frågor får jag höra: Det är väl en draghund du köpt. Nej, är det bare en urtagare jag köpt, vore jag mer betränt av en scoter".

I övrigt noteras att käbillet med den nystartade "utbytarklubben" fortsätter, in särskild delegation har varit i Gävle och diskuterat med dem i några timmar. Jag håller med Drot, om att det verkar rätt komplicerat att den nystartade klubben vill inleja samarbete med sin förra klubb, och att många SPHK-medlemmar är med i båda föreningarna. Jag här också nu läst de rekommenderade paragraferna 1 och 2 och finner dessa lätt att förstå. För SPHK:s del tycker jag därför att detta verkar splittrares på något sätt och att det verkar vara bättre om alla kunde ha sina krafter på att göra något i den gamla klubbens regi, eftersom den nya sammanslutningen end. inlägg i tidskriften inte kommit med något nytt. Detta att via lojalas medlemmar försöka stoppa moderföreningens arrangerang VM i Härja, finner jag för min del vara otomordentligt osportsligt och inte alla i överensstämmelse med den andra polarhundsfolket säger sig vilja verka för. Som utomstående (ej tävlingssentusiast) har jag med stigande förvåning tidiigare i flera tidskrifter fått en uppfattning, som inte vill släppa, nämligen den att vi "icke tävlade" polarhundshägare utgjorde slags "hindrande bishang" till draghantasterna i klubben, exempelvis sådana uttalanden som att man inte skulle kunna ha polarhundar "söder om Dalälven", och att man inte skulle vara lämplig att förvalta ett så förmånligt hundmaterial om man inte kunde tillhandahålla sina hundar med "harr närliggande sträpatsjer i fjällvärlden". Här drog man en slöja över alla polarhundshägare, sou till äventyrs inta bot på horukalotten.

Aven Bvr, europeas polarhundshägare dras över samma kam, för så vitt det är fråga om fina avdelningar. I sistnämnda fallet kan tyvärr polarhundar accepteras även på sydligare latituder. Vi i vår familj känner flera i Göteborgstrakten, som är ägare till polarhundar och gemensamt för dessa är ett jätteintresse för sina hundar. Man ser på dessa hundar att dom är fint sköta och för ett harmoniskt hundliv, trots avsaknaden av 30-40 graders kyla, trots att dom inte får seva i snögröper, eller med såriga fötter dra sina herrar till segrar i SM, VM, UM eller vad de nu kan vara. Jag anser i likhet med en annan författare i tidningen att det givetvis måste vara starka och uthålliga hundar för att sädant, men att utgången av en tävling inte beror på hundarna, utan fastmer av förarens fysiska kondition och orienteringsförmåga. Det gäller särundan mer att avla fram en supermänniska, än att hålla på med att förändra hundarnas utseende genom avelsurval. Med moderna metoder kan man ju rätt enkelt bygga upp en fysiskt sett perfekt arbetsmänniska, som kan ytterligare göras effektiv genom doping etc. Hoppas att man därvid heller sig till "den redan nu degenererade människan för sådana experiment, än ger sig på en ändring av polarhundarnas ursprungliga utseende, om nu någon till äventyrs vet hur en sådan såg ut förr i tiden.

Om det till äventyrs mäste koras ut den starkaste polarhunden varo det mera fair play att tillämpa samma slags tävling, som hunden "Buck" i en Jack Londonbok fick göra, nämligen att ensam försöka rubba och dra i gång en tungt lastad fastfrusen släd några meter utan förarens medverkan. Då kunde man ju mäta sig till "hundkrafterna" och göra ett urval efter detta. Andra hundraser skulle då kanske komma att slå ut polarhundarna med större styrka o.s.v. Om jag inte minns fel var hunden Buck närmast en New Foundlandstyp. Han kanske dock inte var så uthållig eller snabb som någon av våra hundar. Å andra sidan användes väl inte polarhundarna förr i tiden såsom några racinghundar. Man hade väl inte så bråttom på den tiden. Vanliga fågelhundar är ju tydligens snabbare än polarhundarna, därfor mäste man hålla med Per Ekström om att behöver man en dragare, så skall man i dessa tider köpa en scooter. Innan dessa fordon kom in i bilden, kanske satso på en häst av nordisk ras. Länge har man försökt tämja älgar för dragändamål i vaglöst nordiskt land, spec i Sovjetunionen, där man har en speciel (eller flera) älvg-kolchoser för dessa experiment. Man har dock inte lyckats särskilt bra, så älgarne är rätt oförstående för siktat arbete. Som blir lätt lynliga och lirkna till läggningen när dom får en sele på sig. Hundarna har ju varit människans undersåte en längre tid och har väl därför numera ingen egen mening om saker och ting. I mänsklighetens "gryning" kanske det var lika besvärligt att få hundarna att gå med på liknande övningar. På Seppalas tid (alla SPHK-tidningsläsare mäste väl veta det här laget veta vem Seppala var), var det kanske nödvändigt att ta sig fram med ett hundspänns draganor medicinflaskor över vidderna, under otroliga umbäranden. Eskimåer och nomader hade säkert obehörd nyttja av sina djur, och kanske inte skulle ha överlevt utan dem, men nu för tiden har varje eskimå och nomad sin scooter haende till hands för dylika transporter. Eskimåerna kör antagligen öl och brännvin med sina scooterar, eftersom deras spritkonsumtion är högst i världen. Våra egna nomader har inte backat för civilisationens välsignelse utan använder med glatt mod både scooter, helikopter, komradio och lastbilar i renhållningen. Renarna blir dock lidande på detta, då dom efterhand tappar orienteringsförmågan och inte kan följa den ordinarie betesväxlingen Skogslandet-Fjället och vice versa. När nu drivmedlen snart tar slut varo det därför bra om inte polarhundarna manipulerades allför extrent, eftersom dom kan vara bra att ha till vettigt arbete när den tiden kommer.

Alla hund-och bilägare är några otroliga egoister. Hur dålig den egna bilen än är, mäste den för vänner och bekanta presenteras som den bästa tänkbara. Med den egna hunden är det samma sak, den är världshäst. Speciellt om det är en SH, och var man än bor i landet (även söder om Dalälven). Den kan trotsigen vara hur korkad som helst, men är ändå det bästa vi äger och har. Bästa uraghundspecialister, då inte från oss denna inställning till våra fyrbenta vänner. Även om vi råkar bo på fel plats i landet och sålunda inte kan tillhandahålla hundarna en ständigt arktisk miljö. Ibland har vi ju lite snöslash här nere också, och då åker selarna på, och skidor. Efter en sår dag är det skönt inne vid brasan med hundarna ligande, mätta och belätna i finsoffan, helt ovantande om ur-hundens kärva betingelser under norrkvensflammornas eld, i spåret, på lägerplatser, den torkade fisken i snögropen, människornas brutalitet, den smygande reumatiska värken i lederna eller de särjiga tassarna. Inte något "mänskligt" hundliv, eller hur?

Om jag väger komma till ett polarhundsmäte efter detta, varo det roligt att få se hela styrelsen iförs kullträkter, mötande medlemmarna med "stora kraman och puss på kinden" såsom ordföranden skisserade. Något sväntat kanske eftersom jag trodde att "några enhetsbetegnelser" inte var att tänka på här om Dalälven.

Det där med tältet och surströmmingen kan dock verka avskräckande på en del sydlännings, men kan kanske vara bra när man skall orientera sig fram till mötesplatsen.

Med hälsning från Vättlefjäll (122 m.b.h.)

Per Björklund Pl 484, Mollsjön, 440 45 Nödinge
Överhärsare i flocken
UNISAKS YARANA OCH NIRAK

Kort sommarutställande från SPHK:s utställning i Skevik

Siberian Husky och Grönlandshund, hanhundar

Om båda raserne kan sägas att mentaliteten genomsättande är mycket bra, med en öppen och frimodig utstrålning.

Grönlandshundarna hade en exterliärt hög standard, men antalet hett-fel var katastrofalt högt.

SH:n var bättre i botten, men på tok för många svaga fronter och utvecklade förbräst, dessutom uppvisades några hundar med dålig bog, och en och annan ängslig tik.

Samojeder och Grönlandshund, tikar

Bedömningen av Samojederna försvärades till följd av regnet och hundarnas våta pälsar. Genomgående för båda rasererna var mycket goda rörelser och fin mentalitet.

Om Grönlandshundstikarna kan sägas att storleken varierade kraftigt. För övrigt skulle man önska att dessa fina hundar oftare ställdes ut på SKK:s utställningar.

Ulla Tjust: Grönlandshund, hanhundar, Siberian Husky samt BIS.

Carl-crik Gunnarsson: Samojed och Grönlandshund tikar.

In liten kortis ang. domarkritik,

Jag är lycklig ägare av en i mitt (och även anuton) tycke stor och pampig grönlandshund, Buster 45 kg.

Domarkritiken (utvecklad bröstkorg) viu årsmötet väckte stor förvåning hos många grönlandshundägare. Stig varit så häpen så att han tog och mätte bröstvidden på tre av sina hundar.

Utsep 81 cm, Tor 83 cm, Kero 87 cm.

Alla tre har på utställningar (Utsep och Kero reda på denna) fått domarkritiken, kraftiga välväxta maskulina.

Busters bröstvidd därför 93 cm.

Jag skre i hällregnet från årsmötet med den misstanke att det finns ganska många utvecklade bröstkorgar bland grönlandshundarna i Sverige.

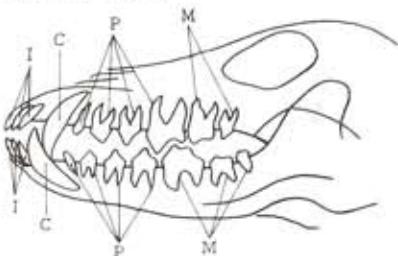
Lage Gustafsson

BETTFEL HOS HUND

En av de detaljer som domaren på en hundställning granskas och bedömer är hundensbett i fråga om bettyp och tandantal. För de flesta raser är s.k. saxbett det mest önskvärda. Avvikelse från denna bettyp är bl.a. tångbett, överbett och underbett (se ill.). En hund med fulltägtbett har 42 tänder enligt tandformeln

3 I, 1 C, 4 P, 2 M
3 I, 1 C, 4 P, 3 M

som anger antalet tänder i en överkäks- och en underkäkshalva med beteckningen I = framtänder (incisiver), C = hörntand (canintand), P = premolarer och M = molarer

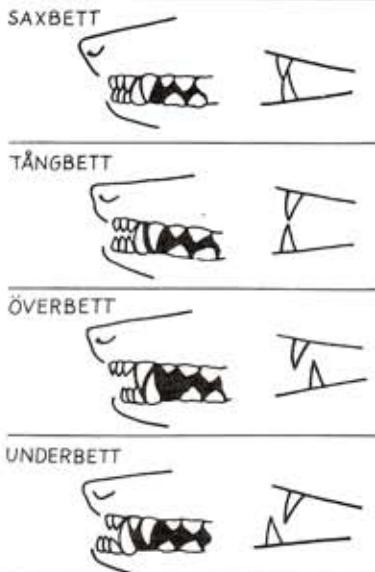

Det kan vara viktigt att observera de förändringar i en hundsbett som kan inträda då mjölkandebetten ersätts av det permanenta bettet. Detta gäller inte bara i fråga om antalet tänder, som ökar från 28 till 42 i det permanenta. Tandformeln för mjölkandebetten ser ut så här:

3 I, 1 C, 3 P
3 I, 1 C, 3 P

Också bettformen kan ändras. Ett korrekt mjölkandebett kan övergå i ett felaktigt permanentbett och vice versa, d.v.s. felaktigheter i mjölkandebetten kan forsvinna då det permanenta bettet växer ut.

Betydelsen av avvikelse från det normala bettet har sen gammalt kommit att starkt overdimensioneras vid bedömningen på hundutställningar. I de nordiska länderna har man länge strävat efter att ge bettfelen rimliga proportioner i forhåll-

lande till andra fel – dock utan att annu lyckas. Ingrodda fördömar är inte lätta att rucka på.

Naturligtvis är avvikelse från det normala bettet fel, men bara ett av de många fel en hund kan ha. Vid bedömning på utställning måste alla fel – och alla fortjänster – värderas efter samma grunder, och därfor finns det ingen anledning principiellt sett att bedöma bettfel strangare än andra fel. Om domaren finner att en hundsbett gör det möjligt för hunden att leva ett normalt liv och fullföra de funktioner den är avsedd för, då är bettet tillfredsställande oavsett bettyp och tandantal.

Bettets funktion hos hunden är att tugga, krossa och gripa, d.v.s. att sönder dela foden och att gripa om föremål som exempelvis en apporterande hund gör. Avsaknad av en eller ett par av de

främre, obetydligt utvecklade premolarerna torde inte nedsätta varken tugg- eller gripformigan. Inte desto mindre föreslogs det från tyskt håll på en internationell kynologisk kongress för några år sen, att avsaknad av en enda P 1 automatiskt skulle utesluta från högre pris på utställning. Motargumenten blev så kraftiga, inte minst från de nordiska kennelklubbarna, att förslaget togs tillbaka, men det visar ändå denna saklig grundade, nästan vidtskepliga inställning till problemet, som fortfarande finns på sina håll.

En anledning till att bettfel bedöms så strängt i vissa länder är att de är så lätta att konstatera. Man behöver inte vara auktoriserad utställningsdomare för att kunna räkna till 42 eller för att skilja ett saxbett från ett underbett. Betydligt svårare är det att avgöra om t.ex. vinkelförhållandet mellan skulderblad och överarm eller mellan blicken och lärben är korrekt – och oändligt

mycket viktigare för hundens funktion. Overdriven benägenhet att hänga upp sig på ovanliga men lätt konstaterbara detaljfel är vanlig hos oskra och oskickliga domare.

Ett argument som "felsökarna" brukar använda är att bettfel är arftiga. Ja visst är de arftigt betingade, men praktiskt taget allt som bedöms i en utställning är baserat på arvsanlag (+ miljöpåverkan), och annu är arvsängen i fråga om t.ex. reducerat tandantal inte fullständigt utredd. Det man vet är att det rör sig om ett komplicerat nedärvningssystem och att det tycks finnas en tendens hos vissa daggdjursarter till en reduktion av det ursprungliga tandantalet. Om reduktion av antalet tänder hos hunden är en del av evolutionen, vilket det mycket väl kan vara, så torde alla mänskliga försök att stoppa utvecklingen vara forgavna.

Ivan Swedrup

Artikeln, som är skriven av Wet.med.dr.h.c. Ivan Swedrup, är hämtad och direkt återgiven från "Rapport", veterinärinformation om hundar. Utgiven av Doggy-föder, Värgårda.

HUNDSLÄDAR

HEL- ELLER HALVFABRIKAT
FÖRSÄLJNING: ARNE LINDGREN
TEL. 090/23534

Viktigt meddelande från SKK

Från 1 januari 1980 kommer en stor förändring att ske vad gäller rutinerna på registreringsavdelningen. Alla registreringsbevis kommer att från nämnda datum att skickas mot postförskott. Det innebär att man inte längre skall skicka in avgiften i förväg. Alla i förväg insända registreringsavgifter kommer att gå i retur och registreringsbevisen skickas enligt den nya rutinen mot postförskott.

ÖBS! Gäller från 1 januari 1980, årets registreringar betalas som vanligt.

Med vänlig hälsning
SVENSKA KENNELKLUBBEN
Registreringsavdelningen

Frid Lökken

Ernst och Heidi Müller från Klondike of Switzerland visar här för några av medlemmar i Polarhundklubben den första Nome-style-släden tillverkad av

SEGBEADEN-BERG AB

78300 SÄTER - Tel. 0225-50015

UTVÄRDERING AV STATISTIKUPPGIFTERNA

I samband med att vi tog in uppgifter för medlemsregistret bad vi er också att fylla i lite statistikuppgifter för att vi skulle kunna få en bild av hur polarhundklubbens medlemmar fördelar sig på raser, intressen, antal hundar mm.

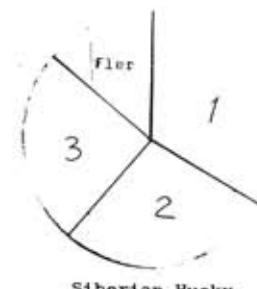
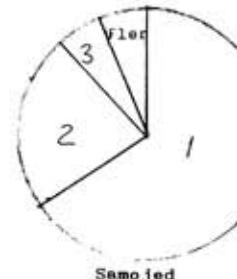
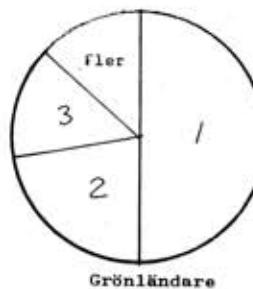
De flesta har varit bussiga och fyllt i uppgifterna. Alla har vi dock inte fått men denna sammanställning bygger på svar från 235 fullbetalande medlemmar.

Medlemmarnas fördelning på raser

Alaska malamute	2 st	medlemmar
Grönländare	117 st	
Samojed	21 st	
Siberian Husky	61 st	
Flera polarraser	8 st	
Saknar polarhund	26 st	

Antalet hundar	Tikar	Hundar	Summa
Alaska Malamute	2	2	4
Grönländare	92	130	222 st
Samojed	15	20	37
Siberian Husky	66	81	147
			412 hundar

Antalet hundar per medlem

Tävlingskalender 1979 - 1980

Träningsläger på snö i Körbäckenäs den 7-8-9 december.
 Serietävling i Leksand mellan jul och nyår.
 Serietävling i Hierp i januari.
 Serietävling i Nässjö i januari.
 Serietävling i Stockholm i slutet av februari.
 SM för polarhundar samt vintermöte 2 - 3 februari i Bollnäs.
 Nome och nordisk körning.
 NM för polarhundar 28/2 - 2/3 i Tavastehus (10 mil norr om Helsingfors). Nome och nordisk körning.
 Seppala-löpet - troligen sista helgen i februari. (Norge).
 Nordic Marathon - troligen start den 23 februari.
 Meddelanden om dessa tävlingar kommer antingen att skickas ut separat eller i tidningen.

Foto: Willie Carlsson

Tyvärr kan vi inte redovisa resultaten från utställningen i Skevik, beroende på att inga rapporter inkommit därifrån. Gäller även SPHK:s övriga utställningar under året.
 Hoppas på hättning till nästa år.
 Red.

Bästa Grönlandshund vid utställningen i Skevik,
 Mikkel, ägare Anne-Grete Setstrand-Haakonsen Norge

ÅREDRAGET 1980

**I
Skäckerfjället med
start Kolåsen
28 29 30 mars**

INBJUDAN TILL**POLARHUND DRAGET**

22 mars - 24 mars 1980

Årets Polarhunddrag är enligt traditionen förlagt i mars, i år dock fjärde helgen för att passa bättre i tävlingsprogrammet för övrigt.

Tävlingen är förlagd till norra Härjedalen med start och mål i Ramundberget.

Starten går lördagen den 22 mars kl 11.00 och tävlingen avslutas måndagen den 24:e.

Polarhunddraget är en orienteringstävling för polarhundspann. TTT spann består av två förare och valfritt antal polarhunder.

Banan mäter ca 7 mil och är fördelad på tre dagsetappar. Varje dag finns ett antal orienteringskontroller som skall besökas.

Förläggning sker i tält och deltagarna medföljer själva den utrustning som behövs. I övrigt sker ingen viktkontroll. Viss utrustning är dock obligatorisk ur säkerhetssynpunkt.

Slå vakt om vår egen fjälltävling och ställ upp på Polarhunddraget!

Väl mött på fjället!

Polarhunddragskommittén

Erik, Frank, Gunilla och Wille

TM i Nome-stil går 9 - 10 februari 1980 i Seingelégier, Dura, Schweiz, 20 mil väster om Zyrich. Med deltagare från hela mellan europa.

Finns det intresse inom klubben att göra en resa till tävlingarna, anmäl detta till red, eller Fredrik Engdahl, som tidigare gjort resen. Tel: 0225/500 15 el. 515 60, senast 1 december.

Programmet kommer även att omfatta genomgång av utrustning och träningametoder hemma hos flerfaldige Europemästaren, tillika Tyske och Schweiziske mästaren Ernst Müller i Stefa.